

Finansministeren (Poul Møller): I sin fremsættelsestale udtalte hr. Aksel Larsen, at regeringen ikke har stillet konkrete forslag i udsigt om ændringer i punktafgifterne. Dette må formentlig bero på en fejltagelse, da det jo klart fremgår af den skriftlige del af statsministerens åbningstale, at regeringen allerede i dette efterår vil fremsætte lovforslag om en teknisk revision af spiritusbeskatningen og chokolade- og sukkervareafgifterne, og regeringen har indledt forhandlinger med restaurations- og hotel erhvervet om de afgifter, der rammer specielt dette erhverv, ligesom der vil blive fremsat lovforslag om tekniske ændringer af momsloven. Jeg regner med, at lovforslagene vil komme frem omtrent samtidig med finanslovforslaget og forslaget til udskrivningslov for 1969-70.

Også regeringen ser naturligvis meget gerne skattetrykket lettet, men vi anser det for rigtigst at bevare stabiliteten i økonomien og må fraråde en lovgivning, som ilskomt vil føre os tilbage til en inflationstynget økonomi med de risici for betalingsbalance, prisudvikling og beskæftigelse, som dette vil medføre. Vi har netop i dag modtaget meddelelse om, at 17 pct. af den danske industri ved sidste kvartalskifte manglede arbejdskraft, samtidig med at ledighedsprocenten lå imellem $2\frac{1}{2}$ og 3 pct. Dette må give os anledning til at overveje, om vor arbejdsformidling og vort arbejdsmarked er smidigt nok.

Regeringen mener altså, at vi i det store og hele må fastholde den økonomiske politik, der er tilrettelagt. Det, der kan blive tale om, er mindre korrektioner, hvilket også klart fremgik af den åbningstale, statsministeren holdt den 1. oktober. En gennemførelse af det forslag, som hr. Aksel Larsen og andre her har fremsat, vil imidlertid medføre en total forandring i den økonomiske politik, og forslaget tilsigter vel en sådan total forandring. De i forslaget til folketingsbeslutning foreslåede afgifts-nedsættelser er så omfattende, at en gennemførelse af dem umiddelbart vil bevirke en stigning i det samlede forbrug, idet afgifts-nedsættelserne vil forøge realværdien af forbrugernes disponible indkomst. Hvor stor en del af denne indtægtsstigning der så vil blive anvendt på et afgiftspligtigt forbrug, og hvor stor en del der vil blive anvendt

på afgiftsfrit forbrug eller på opsparing, er det naturligvis vanskeligt at afgøre.

De beregninger, der er foretaget over de ærede medlemmers forslag, er foretaget ud fra den forudsætning, at forbruget forbliver det samme som det hidtidige, og derfor vil de tal, jeg nu skal nævne, nok ligge noget over det, der vil blive aktuelt som statens provenutab, såfremt forslaget gennemføres. Går man ud fra denne forudsætning, vil man i forhold til forslaget til finanslov for 1969-70 få et provenutab ved de under 1-8 nævnte punkter på omkring 1.725 mill. kr.

Med hensyn til forslagens punkt 9 vedrørende registreringsafgiften for motorkøretøjer skal jeg bemærke, at en omlægning af registreringsafgiften til en løbende afgift med samme provenu kun kan ske over en længere årrække. I mellemtiden vil der opstå et meget stort indtægtstab for statskassen. Dette hænger sammen med, at den løbende afgift, der skal erstatte den hidtidige registreringsafgift, ikke efter vort skøn kan omfatte personbiler, hvoraf der er betalt registreringsafgift før den foreslåede afgiftsomlægning. Først når den nuværende vognpark er udskiftet, vil indtægten af den løbende afgift derfor andrage et beløb, der svarer til den gældende registreringsafgift. I det første år — som jo er afgørende for landets konjunkturpolitik — vil det dreje sig om et indtægtstab på ca. 1.100 mill. kr. og sammenlagt med de tal, jeg nævnte for punkterne 1-8, vil forslaget altså i værste fald medføre et indtægtstab for staten på 2.800 mill. kr.

Det er klart, at et provenutab på denne størrelse er langt, langt ud over de grænser, som regeringen vil kunne acceptere. Anderledes ville det naturligvis kunne forholde sig, hvis forslagsstillerne samtidig havde anvist besparelser, som kunne samle tingets flertal. Jeg tror ikke, der er nogen, der kan anvise besparelser af en størrelsesorden som den, der her ville være tale om, og noget sådant er da heller ikke antydnet i forslaget. Jeg må måske tværtimod minde de ærede medlemmer om, at tinget i forgårs drøftede et forslag fra samme parti om forøgelse af statens udgifter til et bestemt formål. At operere med et underskud på statsbudgettet på 2-3 milliarder kr. vil ikke være forsvarlig politik for finansåret 1969-70, og jeg må derfor på regeringens vegne skuffe forslags-